

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هوش مصنوعی

فصل ۱۳

کمی سازی عدم اطمینان

Quantifying Uncertainty

کاظم فولادی
دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر
دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/ai>

کمی سازی عدم اطمینان

۱

کنش
تحت
عدم اطمینان

مشکلات روش‌های مبتنی بر منطق قطعی در عمل

مشکلات روش‌های مبتنی بر منطق قطعی در عمل		
تفسیر مشاهده‌پذیری جزئی	بزرگ شدن طرح اقتضائی	عدم وجود تضمین در طرح
هنگام تفسیر اطلاعات حسگری جزئی، یک عامل منطقی باید همه‌ی توضیحات منطقی ممکن برای مشاهدات را بررسی کند (بدون توجه به میزان شانس آنها) ↓ بازنمایی‌های حالت باور بزرگ و پیچیده‌ی غیر ممکن	یک طرح اقتضائی درست که همه‌ی سرانجام‌ها را در نظر می‌گیرد، می‌تواند بسیار بزرگ شود و باید اقتضائات غیرمحمتمل را نیز در نظر بگیرد.	گاهی طرحی وجود ندارد که تضمین کند به هدف می‌رسیم؛ اما عامل باید کنش کند! ↓ باید راهی برای مقایسه‌ی مزایای طرح‌هایی که تضمین نمی‌شوند، داشته باشیم

مشکلات روش‌های مبتنی بر منطق قطعی در عمل

مثال: رسیدن به پرواز هواپیما با تاکسی خودکار

$A_t =$ کنش حرکت به سمت فرودگاه t دقیقه قبل از پرواز

آیا A_t من را به موقع می‌رساند؟

مشکلات

مشاهده‌پذیری جزئی	حسگرهای نویزی	عدم اطمینان از برآمد کنش‌ها	دشواری پیش‌بینی ترافیک
وضعیت جاده طرح سایر راننده‌ها، ...	گزارش‌های ترافیکی رادیو	مثلاً پنچر شدن تایر، ...	پیچیدگی بالای مدل‌سازی و پیش‌بینی ترافیک

بنابراین، روی‌کرد منطقی خالص، منجر به یکی از این دو مورد می‌شود:

ریسک نادرست بودن	رسیدن به نتایج بسیار ضعیف برای تصمیم‌گیری
A_{25} من را به موقع می‌رساند.	A_{25} من را به موقع می‌رساند اگر هیچ تصادفی روی پل رخ نداده باشد و باران نیاید و تایرهای ماشین سالم باقی بمانند و ...

می‌توان گفت قاعده‌تاً A_{1440} من را به موقع می‌رساند؛ اما باید کل شب را در فرودگاه بمانم!

مشکلات روش‌های مبتنی بر منطق قطعی در عمل

مثال: دامنه‌ی دندان‌پزشکی

تشخیص دلیل دندان‌درد یک بیمار دندان‌پزشکی

نوشتن قواعد برای تشخیص دندان‌پزشکی با استفاده از منطق گزاره‌ای:

علت دندان‌درد کرم‌خوردگی است $Toothache \Rightarrow Cavity$.

مشکل این است که این قاعده غلط است!
همه‌ی بیماران دارای دندان‌درد دارای کرم‌خوردگی نیستند؛
برخی بیماری لثه دارند، برخی آبسه دارند، یا یکی از مشکلات متعدد دیگر ...

$Toothache \Rightarrow Cavity \vee GumProblem \vee Abscess \dots$

متأسفانه برای درست کردن این قاعده،
باید تقریباً یک لیست نامحدود از مشکلات ممکن را اضافه کنیم!
اگر سعی کنیم این قاعده را در قالب قاعده‌ی علی هم بنویسیم:

کرم‌خوردگی موجب دندان‌درد می‌شود $Cavity \Rightarrow Toothache$.

باز هم نادرست است: همه‌ی کرم‌خوردگی‌ها موجب درد نمی‌شود!
تنها راه برای درست نوشتن این قاعده: باید آن را به لحاظ منطقی جامع کنیم (که عملاً نمی‌شود!).

مشکلات روش‌های مبتنی بر منطق قطعی در عمل

دلایل شکست روی‌کرد منطقی

دلایل شکست روی‌کرد منطقی در مسئله‌ای مانند تشخیص پزشکی		
ناآگاهی عملی <i>Practical Ignorance</i>	ناآگاهی نظری <i>Theoretical Ignorance</i>	تنبلی <i>Laziness</i>
عدم امکان آزمون همه‌ی شرایط	ناقص بودن نظریه‌های علمی	کار زیاد لازم برای تنظیم قواعد
حتی اگر تمامی قواعد را هم بشناسیم، باز هم ممکن است نتوانیم در مورد بیمار نظر قطعی ارائه بدهیم، مثلاً ممکن است نتوانیم همه‌ی آزمایش‌های لازم را انجام بدهیم.	دانش پزشکی هیچ نظریه‌ی کامل و جامعی برای این زمینه ندارد!	فهرست کردن مجموعه‌ی کاملی از مقدم‌ها و تالی‌های مورد نیاز برای ایجاد قواعد بدون استثنا، کار و زمان بسیاری می‌برد و به‌کارگیری چنین قواعدی بسیاری مشکل است.

روش‌های برخورد با عدم اطمینان

روش‌های برخورد با عدم اطمینان (استدلال نامطمئن)				
نظریه احتمال <i>Probability Theory</i>	منطق فازی <i>Fuzzy Logic</i>	نظریه دمپستر-شافر <i>Dempster-Shafer theory</i>	مبتنی بر قاعده <i>Rule-based</i>	منطق غیریکنوا / پیش‌فرض <i>Default/Nonmonotonic Logic</i>
درجه‌ی باور به درستی رویداد <i>Belief Degree for Truth</i>	بازنمایی سربستگی <i>Representing Vagueness</i>	بازنمایی ناآگاهی <i>Representing Ignorance</i>	با فاکتور فاج <i>Using Fudge Factor</i>	استدلال‌های کیفی <i>Qualitative Reasoning</i>

روش‌های برخورد با عدم اطمینان

منطق غیریکنوا / منطق پیش فرض

روش‌های برخورد با عدم اطمینان (استدلال نامطمئن)			
نظریه احتمال <i>Probability Theory</i>	منطق فازی <i>Fuzzy Logic</i>	نظریه احتمال شافت-دمپستر <i>Dempster-Shafer theory</i>	منطق غیریکنوا / پیش فرض <i>Default/Nonmonotonic Logic</i>
درجه باور به رویداد <i>Belief Degree for Truth</i>	بازتابی سیستمی <i>Representing Vagueness</i>	بازتابی ناآگاهی <i>Representing Ignorance</i>	با فاکتور فاج <i>Using Fudge Factor</i>
			استدلال‌های کیفی <i>Qualitative Reasoning</i>

استفاده از استدلال‌های کیفی (مشابه منطق انسانی) به جای محاسبات عددی

منطق پیش فرض:

برخورد با نتایج به صورت باور

تا زمانی که دلیل بهتری برای باور به چیز دیگری پیدا شود.

مثال: به فرض، ماشین من لاستیک پنچر ندارد،

به فرض، A_{25} من را به موقع می‌رساند مگر اینکه با شاهی تناقض پیدا کند.

مشکلات: * چه فرض‌هایی مستدل هستند؟ * چگونگی با تناقض‌ها برخورد کنیم؟

روش‌های برخورد با عدم اطمینان

مبتنی بر قاعده

روش‌های برخورد با عدم اطمینان (استدلال نامطمئن)				
نظریه احتمال <i>Probability Theory</i>	منطقی فازی <i>Fuzzy Logic</i>	نظریه احتمالات شایسته <i>Dempster-Shafer theory</i>	مبتنی بر قاعده <i>Rule-based</i>	منطقی کیفی / استدلالی <i>Qualitative / Nonmonotonic Logic</i>
درجه یابی برای حقیقت <i>Belief Degree for Truth</i>	نمایش ناهمبستگی <i>Representing Vagueness</i>	نمایش نادانگاری <i>Representing Ignorance</i>	با فاکتور فاج <i>Using Fudge Factor</i>	استدلال‌های کیفی <i>Qualitative Reasoning</i>

ساخت سیستم‌های مبتنی بر قاعده‌ی منطقی،
با اضافه کردن نوعی **عامل فاج** به هر قاعده، برای برخورد با عدم اطمینان

$A_{25} \mapsto_{0.3} AtAirportOnTime$
 $Sprinkler \mapsto_{0.99} WetGrass$
 $WetGrass \mapsto_{0.7} Rain$

مشکلات: * چگونه ترکیب نتایج: مثلاً $Sprinkler \mapsto Rain$ ؟؟ با چه درجه‌ای؟

روش‌های برخورد با عدم اطمینان

نظریه دمپستر- شافر

روش‌های برخورد با عدم اطمینان (استدلال نامطمئن)				
نظریه احتمال <i>Probability Theory</i>	منطق فازی <i>Fuzzy Logic</i>	نظریه دمپستر- شافر <i>Dempster-Shafer theory</i>	مبانی قواعد <i>Rule-based</i>	منطق غیر اکتفا به اعداد <i>non-Numerical Logic</i>
درجه باور برای حقیقت <i>Belief Degree for Truth</i>	نمایش نامطمئن در منطق فازی <i>Representing Vagueness</i>	بازنمایی ناآگاهی <i>Representing Ignorance</i>	عامل فاجه <i>Gaug Fudge Factor</i>	استدلال کیفی <i>Qualitative Reasoning</i>

استفاده از درجه‌های باور با مقادیر بازه‌ای (کران بالا، کران پایین)
برای بازنمایی دانایی عامل در مورد احتمال یک گزاره

مشکلات: * پیچیدگی بالای محاسباتی

روش‌های برخورد با عدم اطمینان

منطق فازی

روش‌های برخورد با عدم اطمینان (استدلال نامطمئن)				
نظریه احتمال <i>Probability Theory</i>	منطق فازی <i>Fuzzy Logic</i>	نظریه دمپستر-شایفر <i>Dempster-Shafer theory</i>	روش مبتنی بر قاعده <i>Rule-based</i>	منطق فازی نمونیزه شده <i>Neurofuzzy Logic</i>
درجه‌ای شدن برای تفسیر <i>Being Vague for Term</i>	بازنمایی سربستگی <i>Representing Vagueness</i>	بازنمایی ناآگاهی <i>Representing Ignorance</i>	با فکتور فاج <i>Using Fudge Factor</i>	استدلال‌های کیفی <i>Qualitative Reasoning</i>

هست‌شناسی منطق فازی: اجازه دادن به سربستگی
یک گزاره می‌تواند تا مرتبه‌ای درست باشد (درجه‌ای درستی)

احتمالات و منطق معمولی تعهدات هست‌شناختی یکسانی دارند:
گزاره‌های دنیا درست یا نادرست هستند،
حتی اگر عامل نامطمئن باشد که کدام یک است.

* مناسب برای کار کردن با مفاهیمی که **حد و مرز دقیقی** ندارند.

روش‌های برخورد با عدم اطمینان

نظریه‌ی احتمال

روش‌های برخورد با عدم اطمینان (استدلال نامطمئن)				
نظریه احتمال <i>Probability Theory</i>	منطق فازی <i>Fuzzy Logic</i>	نظریه عدم اطمینان دیمپتر-شافر <i>Dempster-Shafer theory</i>	منطق مبتنی بر قاعده <i>Rule-based</i>	منطق غیر مونوتونیک <i>Nonmonotonic Logic</i>
درجه‌ی باور به درستی رویداد <i>Belief Degree for Truth</i>	بازتابی نوسانی <i>Representing Vagueness</i>	بازتابی ناآگاهی <i>Representing Ignorance</i>	بافتور فاج <i>Using Fudge Factor</i>	استدلال‌های کیفی <i>Qualitative Reasoning</i>

به هر جمله یک درجه‌ی باور بین صفر و یک نسبت داده می‌شود.

احتمالات، روشی برای جمع‌بندی عدم اطمینان ناشی از **تنبلی** و **ناآگاهی** است.

مثال: A_{25} من را به‌موقع می‌رساند با احتمال 0.04

مشکلات: * چه فرض‌هایی مستدل هستند؟ * چگونگی با تناقض‌ها برخورد کنیم؟

انواع منطق‌ها

منطق احتمالات

تعهدات منطق

تعهدات معرفت‌شناختی <i>Epistemological Commitment</i>	تعهدات هستی‌شناختی <i>Ontological Commitment</i>	
درست / نادرست / ناشناخته <i>True / False / Unknown</i>	واقعیت‌ها <i>Facts</i>	منطق گزاره‌ای <i>Propositional Logic</i>
درست / نادرست / ناشناخته <i>True / False / Unknown</i>	واقعیت‌ها، اشیاء، رابطه‌ها <i>Facts, Objects, Relations</i>	منطق مرتبه اول <i>First-Order Logic</i>
درست / نادرست / ناشناخته <i>True / False / Unknown</i>	واقعیت‌ها، اشیاء، رابطه‌ها، زمان‌ها <i>Facts, Objects, Relations, Times</i>	منطق زمانی <i>Temporal Logic</i>
درجه‌ی باور بین صفر تا یک <i>Degree of Belief 0...1</i>	واقعیت‌ها <i>Facts</i>	نظریه‌ی احتمال <i>Probability Theory</i>
بازه‌ی معلومی از مقادیر <i>Known interval value</i>	واقعیت‌هایی با درجه‌ی درستی بین ۰ و ۱ <i>Facts with Degree of Truth in [0,1]</i>	منطق فازی <i>Fuzzy Logic</i>

منشأ احتمالات

فلسفه‌ی احتمال

منشأ احتمالات		
موضع سوژکتیو <i>Subjective Position</i>	موضع ابژکتیو <i>Objective Position</i>	موضع فراوانی‌گرا <i>Frequentist Position</i>
احتمالات روشی برای بیان باور عامل است	احتمالات نموده‌های واقعی جهان هستند	اعداد احتمال حاصل تجربه است
احتمالات، گزاره‌ها را به حالت دانایی شخصی یک عامل مرتبط می‌کند.	اشیا به طور طبیعی تمایل به رفتار غیرمطمئن دارند (نه اینکه احتمالات فقط توصیفی از درجه‌ی باور مشاهده‌کننده باشد).	احتمالات برخاسته از فراوانی نسبی پدیده‌هاست.

احتمال

مثال

احتمال بیزی (سوبژکتیو):

احتمالات، گزاره‌ها را به حالت دانایی شخصی یک عامل مرتبط می‌کند.

$$P(A_{25} | \text{no reported accidents}) = 0.06$$

مقدار احتمال می‌تواند از تجربیات گذشته در وضعیت‌های مشابه، یاد گرفته شود.

احتمالات گزاره‌ها با آمدن شاهد جدید، تغییر می‌کند:

$$P(A_{25} | \text{no reported accidents, 5 a.m.}) = 0.15$$

(قابل مقایسه با استلزام منطقی $KB \models \alpha$ ، نه درستی گزاره)

تصمیم‌گیری رسیونال تحت عدم اطمینان

مثال

فرض می‌کنیم باورهای زیر را داریم:

$$P(A_{25} \text{ gets me there on time} | \dots) = 0.04$$

$$P(A_{90} \text{ gets me there on time} | \dots) = 0.70$$

$$P(A_{120} \text{ gets me there on time} | \dots) = 0.95$$

$$P(A_{1440} \text{ gets me there on time} | \dots) = 0.9999$$

کدام کنش باید انتخاب شود؟

تصمیم‌گیری در مورد کنش فقط به **احتمال** وابسته نیست؛

بلکه به **ترجیح** ما در مورد اهمیت پرواز، میزان معطلی در فرودگاه و ... هم وابسته است.

نظریه سودمندی

UTILITY THEORY

نظریه‌ای برای بازنمایی و استدلال برای ترجیح‌ها

نظریه سودمندی

Utility Theory

این نظریه بیان می‌کند که هر حالت برای یک عامل درجه‌ای از سودمندی را دارد و عامل حالتی که سودمندی بیشتری دارد را ترجیح می‌دهد.

عامل باید بین **برآمدهای ممکن** مختلف طرح‌های گوناگون، **ترجیح‌هایی** داشته باشد.
outcome **preferences**

نظریه‌ی تصمیم

نظریه‌ی عمومی تصمیم‌های رسیونال

DECISION THEORY

$$\begin{array}{|c|} \hline \text{نظریه‌ی تصمیم} \\ \hline \text{Decision Theory} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{نظریه‌ی سودمندی} \\ \hline \text{Utility Theory} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{نظریه‌ی احتمال} \\ \hline \text{Probability Theory} \\ \hline \end{array}$$

یک عامل رسیونال است

اگر و فقط اگر

کنشی با بالاترین سودمندی مورد انتظار را انتخاب کند.

(متوسط آماری) میانگین روی همه‌ی برآمدهای ممکن آن کنش

اصل حداکثر امید سودمندی

maximum expected utility (MEU)

عامل نظریه تصمیمی

DECISION THEORETIC AGENT (DT-AGENT)

یک عامل نظریه تصمیمی که کنش‌های رسیونال را انتخاب می‌کند.

```

function DT-AGENT(percept) returns an action
  persistent: belief_state, probabilistic beliefs about the current state of the world
               action, the agent's action

  update belief_state based on action and percept
  calculate outcome probabilities for actions,
    given action descriptions and current belief_state
  select action with highest expected utility
    given probabilities of outcomes and utility information
  return action
  
```

حالت باور عامل نظریه تصمیمی نه تنها **امکان‌ها**، بلکه **احتمال‌های** حالت‌های دنیا را بازنمایی می‌کند.

probabilities **possibilities**

۲

مبانی نمادگذاری احتمال

پایه‌های احتمال

PROBABILITY BASICS

مجموعه‌ی همه‌ی برآمدهای ممکن (مثلاً ۶ برآمد ممکن در انداختن یک تاس)		Ω	فضای نمونه Sample Space	
یکی از برآمدها (مثلاً برآمد ۴ در انداختن یک تاس)	$\omega \in \Omega$	رویداد اتمیک Atomic Event	دنیای ممکن Possible World	نقطه‌ی نمونه Sample Point
یک فضای نمونه + انتساب احتمال به هر نقطه‌ی نمونه		(Ω, P)	مدل احتمال Probability Model	فضای احتمال Probability Space

an assignment $P(\omega)$ for every $\omega \in \Omega$ s.t.

$$0 \leq P(\omega) \leq 1$$

$$\sum_{\omega} P(\omega) = 1$$

مثلاً: $P(1) = P(2) = P(3) = P(4) = P(5) = P(6) = 1/6$.

هر زیرمجموعه‌ای از فضای نمونه Ω	A	پیشامد <i>Event</i>	رویداد <i>Event</i>
--	-----	------------------------	------------------------

$$P(A) = \sum_{\{\omega \in A\}} P(\omega)$$

مثلاً: $P(\text{die roll} < 4) = P(1) + P(2) + P(3) = 1/6 + 1/6 + 1/6 = 1/2$

متغیرهای تصادفی

RANDOM VARIABLES

تابعی از فضای نمونه به یک برد
(مثلاً اعداد حقیقی، یا بولی)

 X

متغیر تصادفی
Random Variable

مثلاً: $Odd(1) = true$.

هر متغیر تصادفی X یک تابع توزیع احتمال دارد.

توزیع احتمال
Probability Distribution

$$P(X = x_i) = \sum_{\{\omega: X(\omega) = x_i\}} P(\omega)$$

مثلاً: $P(Odd = true) = P(1) + P(3) + P(5) = 1/6 + 1/6 + 1/6 = 1/2$

گزاره‌ها به عنوان رویدادها

به هر گزاره‌ی منطقی به عنوان یک رویداد (مجموعه‌ای از نقاط نمونه) نگاه می‌کنیم که در آنها گزاره **true** است.

Given Boolean random variables A and B :

event a = set of sample points where $A(\omega) = \text{true}$

event $\neg a$ = set of sample points where $A(\omega) = \text{false}$

event $a \wedge b$ = points where $A(\omega) = \text{true}$ and $B(\omega) = \text{true}$

در کاربردهای هوش مصنوعی،

نقاط نمونه به وسیله‌ی مقادیر مجموعه‌ای از متغیرهای تصادفی تعریف می‌شود؛
یعنی: فضای نمونه ضرب دکارتی بردهای متغیرهاست.

برای متغیرهای بولی، نقطه‌ی نمونه = مدل منطق گزاره‌ای

e.g., $A = \text{true}$, $B = \text{false}$, or $a \wedge \neg b$.

گزاره = فصل رویدادهای اتمیک که **true** هستند.

e.g., $(a \vee b) \equiv (\neg a \wedge b) \vee (a \wedge \neg b) \vee (a \wedge b)$

$\Rightarrow P(a \vee b) = P(\neg a \wedge b) + P(a \wedge \neg b) + P(a \wedge b)$

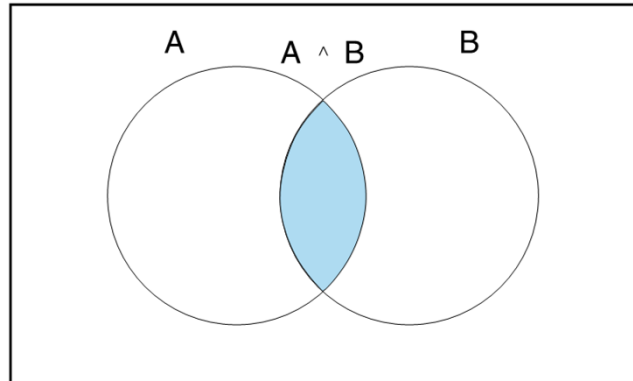
چرا از احتمال استفاده می‌کنیم؟

تعریف احتمال ایجاب می‌کند که رویدادهای خاص مرتبط به صورت منطقی، باید احتمال‌های مرتبط داشته باشند.

مثلاً:

$$P(a \vee b) = P(a) + P(b) - P(a \wedge b)$$

True

نحو برای گزاره‌ها

متغیر تصادفی بولی

Boolean Random Variable

متغیر تصادفی گزاره‌ای

Propositional Random Variable

e.g., *Cavity* (do I have a cavity?)*Cavity* = *true* is a proposition, also written *cavity*متناهی (finite)
نامتناهی (infinite)

متغیر تصادفی گسسته

Discrete Random Variable

e.g., *Weather* is one of *{sunny, rain, cloudy, snow}**Weather* = *rain* is a proposition

مقادیر، باید جامع و دو به دو متمایز (مانعة الجمع) باشند.

کران‌دار (bounded)
بی‌کران (unbounded)

متغیر تصادفی پیوسته

Continuous Random Variable

e.g., *Temp* = 21.6; also allow, e.g., *Temp* < 22.0.

هر ترکیب بولی دلخواه از گزاره‌های پایه قابل استفاده است.

احتمال پیشین

PRIOR PROBABILITY

احتمال غیرشرطی

Unconditional Probability

احتمال پیشین

Prior Probability

e.g., $P(Cavity = true) = 0.1$ and $P(Weather = sunny) = 0.72$

احتمال پیشین هر گزاره، متناظر باور پیشین به آمدن هر شاهد (جدید) است.

توزیع احتمال توأم

JOINT PROBABILITY DISTRIBUTION

توزیع احتمال

Probability Distribution

مقادیر احتمال را برای همه‌ی انتساب‌های ممکن به متغیر تصادفی مشخص می‌کند.

$$\mathbf{P}(\textit{Weather}) = \langle 0.72, 0.1, 0.08, 0.1 \rangle \text{ (normalized, i.e., sums to 1)}$$

برای یک مجموعه متغیر تصادفی، احتمال هر رویداد اتمیک بر روی آن متغیرهای تصادفی را مشخص می‌کند.

توزیع احتمال توأم

Joint Probability Distribution

$\mathbf{P}(\textit{Weather}, \textit{Cavity})$ = a 4×2 matrix of values:

<i>Weather =</i>	<i>sunny</i>	<i>rain</i>	<i>cloudy</i>	<i>snow</i>
<i>Cavity = true</i>	0.144	0.02	0.016	0.02
<i>Cavity = false</i>	0.576	0.08	0.064	0.08

هر پرسشی در مورد یک دامنه، می‌تواند به کمک توزیع توأم آن پاسخ داده شود، زیرا هر رویداد، مجموعی از نقاط نمونه است.

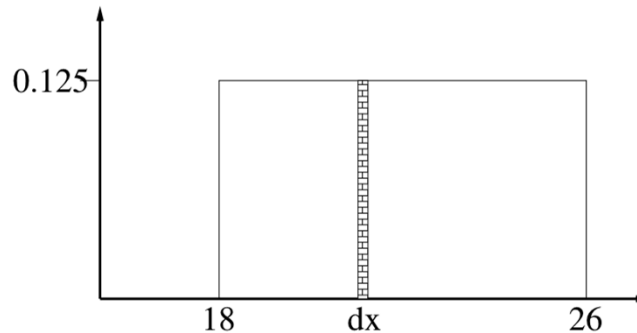

احتمال برای متغیرهای پیوسته

PROBABILITY FOR CONTINUOUS VARIABLES

برای متغیرهای پیوسته، توزیع احتمال به صورت یک تابع پارامتری از یک مقدار بیان می شود.

$$P(X = x) = U[18, 26](x) = 26 \text{ و } 18 \text{ چگالی یکنواخت بین}$$

در اینجا P ، یک تابع چگالی احتمال (density) است که انتگرال آن ۱ می شود.

معنای

$$P(X = 20.5) = 0.125$$

در واقع عبارت است از:

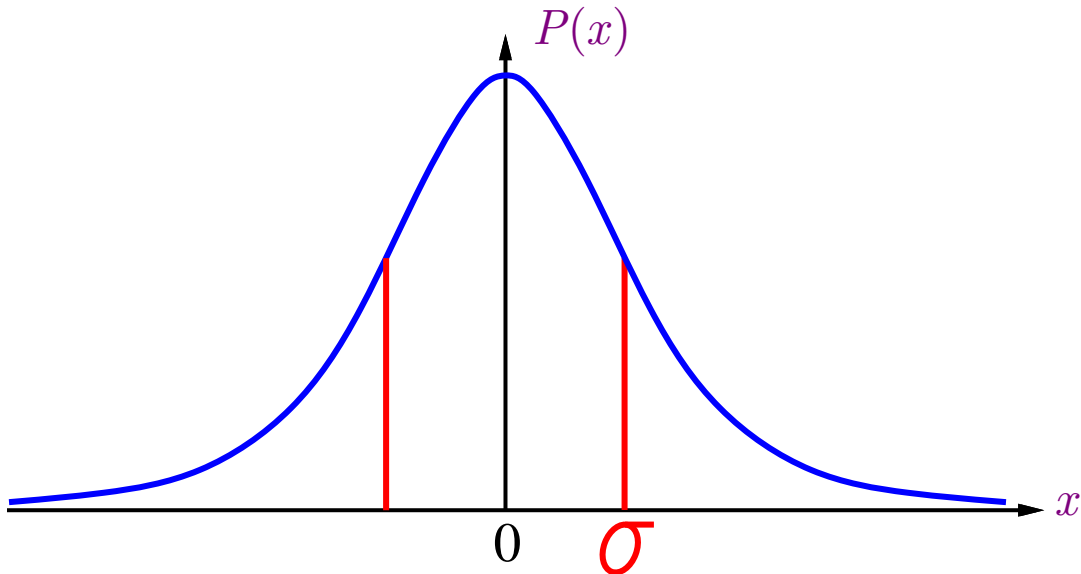
$$\lim_{dx \rightarrow 0} P(20.5 \leq X \leq 20.5 + dx) / dx = 0.125$$

احتمال برای متغیرهای پیوسته

مثال: تابع چگالی گاوسی

GAUSSIAN DENSITY

$$P(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-(x-\mu)^2/2\sigma^2}$$

احتمال شرطی

CONDITIONAL PROBABILITY

احتمال شرطی

Conditional Probability

احتمال پسین

Posterior Probability

e.g., $P(\text{cavity}|\text{toothache}) = 0.8$

به معنی احتمال با فرض اینکه «*toothache*» همه‌ی آن چیزی است که من می‌دانم.
نه اینکه «اگر *toothache* باشد، آن‌گاه 80% شانس *cavity* وجود دارد»

نمادگذاری برای توزیع‌های شرطی:

$\mathbf{P}(\text{Cavity}|\text{Toothache}) = 2\text{-element vector of 2-element vectors}$

اگر بیشتر بدانیم، مثلاً *cavity* هم داده شده باشد، در این صورت داریم:

$P(\text{cavity}|\text{toothache}, \text{cavity}) = 1$

 تذکر: باوری که کمتر خاص است، پس از رسیدن شاهد بیشتر، معتبر باقی می‌ماند؛ اما این همیشه مفید نیست.

شاهد جدید، ممکن است نامربوط باشد؛ در این صورت می‌توان ساده‌سازی کرد، مثلاً:

$P(\text{cavity}|\text{toothache}, 49ersWin) = P(\text{cavity}|\text{toothache}) = 0.8$

احتمال شرطی

تعریف

CONDITIONAL PROBABILITY

$$P(a|b) = \frac{P(a \wedge b)}{P(b)} \text{ if } P(b) \neq 0$$

قاعده‌ی بیز

Bayes' Rule

فرمول‌بندی جایگزین برای قاعده‌ی بیز:

$$P(a \wedge b) = P(a|b)P(b) = P(b|a)P(a)$$

قاعده‌ی ضرب

Product Rule

نسخه‌ی عمومی برای کل توزیع، به صورت زیر است:

$$\mathbf{P}(\text{Weather}, \text{Cavity}) = \mathbf{P}(\text{Weather}|\text{Cavity})\mathbf{P}(\text{Cavity})$$

(View as a 4×2 set of equations, **not** matrix mult.)

استخراج با به کارگیری پی‌درپی قاعده‌ی ضرب:

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(X_1, \dots, X_n) &= \mathbf{P}(X_1, \dots, X_{n-1}) \mathbf{P}(X_n|X_1, \dots, X_{n-1}) \\ &= \mathbf{P}(X_1, \dots, X_{n-2}) \mathbf{P}(X_{n-1}|X_1, \dots, X_{n-2}) \mathbf{P}(X_n|X_1, \dots, X_{n-1}) \\ &= \dots \\ &= \prod_{i=1}^n \mathbf{P}(X_i|X_1, \dots, X_{i-1}) \end{aligned}$$

قاعده‌ی زنجیره‌ای

Chain Rule

۳

استنتاج
با استفاده
از
توزیع توأم
کامل

استنتاج با شمارش

مثال (۱ از ۵)

INFERENCE BY ENUMERATION

شروع با توزیع توأم:

	<i>toothache</i>		$\neg$ <i>toothache</i>	
	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>
<i>cavity</i>	.108	.012	.072	.008
$\neg$ <i>cavity</i>	.016	.064	.144	.576

برای هر گزاره ϕ ، احتمال رویدادهای اتمیک که ϕ در آنها درست است را جمع کنید:

$$P(\phi) = \sum_{\omega: \omega \models \phi} P(\omega)$$

استنتاج با شمارش

مثال (۲ از ۵)

INFERENCE BY ENUMERATION

شروع با توزیع توأم:

	<i>toothache</i>		$\neg$ <i>toothache</i>	
	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>
<i>cavity</i>	.108	.012	.072	.008
$\neg$ <i>cavity</i>	.016	.064	.144	.576

برای هر گزاره ϕ ، احتمال رویدادهای اتمیک که ϕ در آنها درست است را جمع کنید:

$$P(\phi) = \sum_{\omega: \omega \models \phi} P(\omega)$$

$$P(\text{toothache}) = 0.108 + 0.012 + 0.016 + 0.064 = 0.2$$

استنتاج با شمارش

مثال (۳ از ۵)

INFERENCE BY ENUMERATION

شروع با توزیع توأم:

	<i>toothache</i>		$\neg$ <i>toothache</i>	
	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>
<i>cavity</i>	.108	.012	.072	.008
$\neg$ <i>cavity</i>	.016	.064	.144	.576

برای هر گزاره ϕ ، احتمال رویدادهای اتمیک که ϕ در آنها درست است را جمع کنید:

$$P(\phi) = \sum_{\omega: \omega \models \phi} P(\omega)$$

$$P(\text{cavity} \vee \text{toothache}) = 0.108 + 0.012 + 0.072 + 0.008 + 0.016 + 0.064 = 0.28$$

استنتاج با شمارش

مثال (۴ از ۵)

INFERENCE BY ENUMERATION

شروع با توزیع توأم:

	<i>toothache</i>		$\neg$ <i>toothache</i>	
	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>
<i>cavity</i>	.108	.012	.072	.008
$\neg$ <i>cavity</i>	.016	.064	.144	.576

می‌توانیم احتمال‌های شرطی را نیز محاسبه کنیم:

$$\begin{aligned}
 P(\neg \text{cavity} | \text{toothache}) &= \frac{P(\neg \text{cavity} \wedge \text{toothache})}{P(\text{toothache})} \\
 &= \frac{0.016 + 0.064}{0.108 + 0.012 + 0.016 + 0.064} = 0.4
 \end{aligned}$$

استنتاج با شمارش

مثال (۵ از ۵)

INFERENCE BY ENUMERATION

شروع با توزیع توأم:

	<i>toothache</i>		$\neg$ <i>toothache</i>	
	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>	<i>catch</i>	$\neg$ <i>catch</i>
<i>cavity</i>	.108	.012	.072	.008
$\neg$ <i>cavity</i>	.016	.064	.144	.576

مخرج کسر می تواند به عنوان یک ثابت نرمال سازی α دیده شود:

$$\begin{aligned}
 \mathbf{P}(Cavity|toothache) &= \alpha \mathbf{P}(Cavity, toothache) \\
 &= \alpha [\mathbf{P}(Cavity, toothache, catch) + \mathbf{P}(Cavity, toothache, \neg catch)] \\
 &= \alpha [\langle 0.108, 0.016 \rangle + \langle 0.012, 0.064 \rangle] \\
 &= \alpha \langle 0.12, 0.08 \rangle = \langle 0.6, 0.4 \rangle
 \end{aligned}$$

ایده‌ی عمومی: توزیع را بر روی متغیر پرسش محاسبه کنید:
 با ثابت کردن متغیرهای شاهد و محاسبه‌ی مجموع روی متغیرهای پنهان

استنتاج با شمارش

قاعده‌ی کلی

INFERENCE BY ENUMERATION

متغیر پرس‌وجو

Query Variable

متغیر شاهد

Evidence Variable

متغیر پنهان

Hidden Variable

فرض کنیم X همه‌ی متغیرها باشد. معمولاً می‌خواهیم توزیع توأم پسین را برای متغیرهای پرسش Y به دست آوریم با داشتن مقادیر خاص e برای متغیرهای شاهد E

$$H = X - Y - E$$

متغیرهای پنهان می‌شود:

در این صورت:

مجموع‌یابی لازم برای درایه‌های توأم با مجموع‌گیری روی متغیرهای پنهان انجام می‌شود:

$$P(Y|E=e) = \alpha P(Y, E=e) = \alpha \sum_h P(Y, E=e, H=h)$$

جملات موجود در مجموع درایه‌های توأم هستند، زیرا Y ، E و H با هم مجموعه‌ی کل متغیرهای تصادفی را پوشش می‌دهند.

استنتاج با شمارش

مشکلات

INFERENCE BY ENUMERATION

۱) پیچیدگی زمانی بدترین حالت $O(d^n)$

۲) پیچیدگی فضایی برای ذخیره‌سازی توزیع توأم $O(d^n)$

۳) چگونه باید اعداد را برای $O(d^n)$ درایه پیدا کرد؟؟؟

d = بزرگترین اندازه‌ی چندتایی‌ها

کمی سازی عدم اطمینان

۴

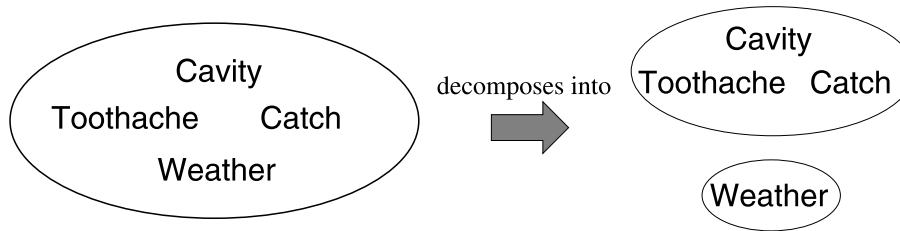
استقلال

استقلال

INDEPENDENCE

دو متغیر تصادفی A و B مستقل هستند، اگر و فقط اگر

$$P(A|B) = P(A) \quad \text{or} \quad P(B|A) = P(B) \quad \text{or} \quad P(A, B) = P(A)P(B)$$

$$P(\text{Toothache}, \text{Catch}, \text{Cavity}, \text{Weather}) \\ = P(\text{Toothache}, \text{Catch}, \text{Cavity})P(\text{Weather})$$

32 entries reduced to 12; for n independent biased coins, $2^n \rightarrow n$

استقلال مطلق قدرت مند است، اما به ندرت پیش می آید

دندان پزشکی یک حوزه ی بزرگ با صدها متغیر است،

که هیچ یک از دیگری مستقل نیست ...

پس چه باید کرد؟ استفاده از مفهوم استقلال شرطی

استقلال شرطی

مثال

CONDITIONAL INDEPENDENCE

$P(\textit{Toothache}, \textit{Cavity}, \textit{Catch})$ has $2^3 - 1 = 7$ independent entries

اگر بیمار کرم خوردگی (*cavity*) داشته باشد،
احتمال اینکه میله در آن گیر (*catch*) کند، به اینکه بیمار دندان درد (*toothache*) داشته باشد یا نه، بستگی ندارد:

$$(1) P(\textit{catch}|\textit{toothache}, \textit{cavity}) = P(\textit{catch}|\textit{cavity})$$

شبهه همین استقلال برقرار است، اگر بیمار کرم خوردگی (*cavity*) نداشته باشد:

$$(2) P(\textit{catch}|\textit{toothache}, \neg \textit{cavity}) = P(\textit{catch}|\neg \textit{cavity})$$

Catch is **conditionally independent** of *Toothache* given *Cavity*:

$$\mathbf{P}(\textit{Catch}|\textit{Toothache}, \textit{Cavity}) = \mathbf{P}(\textit{Catch}|\textit{Cavity})$$

استقلال شرطی یک متغیر از یک متغیر دیگر، با داشتن (به شرط) یک متغیر دیگر
جملات معادل:

$$\mathbf{P}(\textit{Toothache}|\textit{Catch}, \textit{Cavity}) = \mathbf{P}(\textit{Toothache}|\textit{Cavity})$$

$$\mathbf{P}(\textit{Toothache}, \textit{Catch}|\textit{Cavity}) = \mathbf{P}(\textit{Toothache}|\textit{Cavity})\mathbf{P}(\textit{Catch}|\textit{Cavity})$$

استقلال شرطی

مثال

CONDITIONAL INDEPENDENCE

نوشتن توزیع توأم کامل با استفاده از قاعده‌ی زنجیره‌ای:

$$\begin{aligned} P(\text{Toothache}, \text{Catch}, \text{Cavity}) \\ &= P(\text{Toothache} | \text{Catch}, \text{Cavity}) P(\text{Catch}, \text{Cavity}) \\ &= P(\text{Toothache} | \text{Catch}, \text{Cavity}) P(\text{Catch} | \text{Cavity}) P(\text{Cavity}) \\ &= P(\text{Toothache} | \text{Cavity}) P(\text{Catch} | \text{Cavity}) P(\text{Cavity}) \end{aligned}$$

i.e., $2 + 2 + 1 = 5$ independent numbers (equations 1 and 2 remove 2)

در بیشتر موارد، استفاده از استقلال شرطی، اندازه‌ی بازنمایی توزیع توأم n متغیر را از اندازه‌ی نمایی بر حسب n به اندازه‌ی خطی بر حسب n کاهش می‌دهد.

استقلال شرطی، پایه‌ای‌ترین و مقاوم‌ترین صورت از دانایی ما در مورد محیط‌های نامطمئن است.

۵

قاعده‌ی بیز و کاربرد آن

قاعدهی بیز

BAYES' RULE

Product rule $P(a \wedge b) = P(a|b)P(b) = P(b|a)P(a)$

$$\Rightarrow \text{Bayes' rule } P(a|b) = \frac{P(b|a)P(a)}{P(b)}$$

در فرم توزیع:

$$P(Y|X) = \frac{P(X|Y)P(Y)}{P(X)} = \alpha P(X|Y)P(Y)$$

مفید برای سنجش احتمال تشخیصی از روی احتمال علی

$$P(Cause|Effect) = \frac{P(Effect|Cause)P(Cause)}{P(Effect)}$$

برای مثال: اگر M بیماری مننژیت و S گردن درد باشد:

$$P(m|s) = \frac{P(s|m)P(m)}{P(s)} = \frac{0.8 \times 0.0001}{0.1} = 0.0008$$

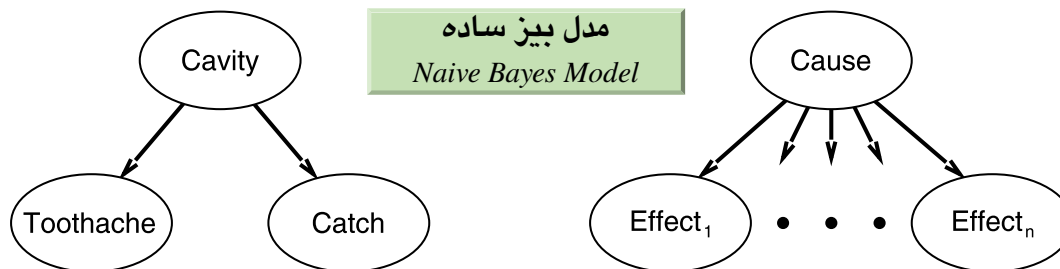
قاعدهی بیز
Bayes' Rule

قاعده‌ی بیز و استقلال شرطی

$$\begin{aligned}
 & \mathbf{P}(Cavity|toothache \wedge catch) \\
 &= \alpha \mathbf{P}(toothache \wedge catch|Cavity)\mathbf{P}(Cavity) \\
 &= \alpha \mathbf{P}(toothache|Cavity)\mathbf{P}(catch|Cavity)\mathbf{P}(Cavity)
 \end{aligned}$$

این مثالی است از مدل بیز ساده

$$\mathbf{P}(Cause, Effect_1, \dots, Effect_n) = \mathbf{P}(Cause) \prod_i \mathbf{P}(Effect_i|Cause)$$

تعداد کل پارامترهای لازم، بر حسب تعداد متغیرها (n) خطی است.

هوش مصنوعی

کمی سازی عدم اطمینان

۶

بازبینی
دنیای اژدها

دنیای اژدها

WUMPUS WORLD

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3	2,3	3,3	4,3
1,2 B OK	2,2	3,2	4,2
1,1 OK	2,1 B OK	3,1	4,1

$P_{ij} = \text{true}$ iff $[i, j]$ contains a pit

$B_{ij} = \text{true}$ iff $[i, j]$ is breezy

Include only $B_{1,1}, B_{1,2}, B_{2,1}$ in the probability model

دنیای اژدها

مشخص سازی مدل احتمال

WUMPUS WORLD $P_{ij} = \text{true}$ iff $[i, j]$ contains a pit $B_{ij} = \text{true}$ iff $[i, j]$ is breezyInclude only $B_{1,1}$, $B_{1,2}$, $B_{2,1}$ in the probability model

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3	2,3	3,3	4,3
1,2 B OK	2,2	3,2	4,2
1,1 OK	2,1 B OK	3,1	4,1

The full joint distribution is $\mathbf{P}(P_{1,1}, \dots, P_{4,4}, B_{1,1}, B_{1,2}, B_{2,1})$ Apply product rule: $\mathbf{P}(B_{1,1}, B_{1,2}, B_{2,1} \mid P_{1,1}, \dots, P_{4,4})\mathbf{P}(P_{1,1}, \dots, P_{4,4})$ (Do it this way to get $P(\text{Effect} \mid \text{Cause})$.) First term: 1 if pits are adjacent to breezes, 0 otherwise Second term: pits are placed randomly, probability 0.2 per square:

$$\mathbf{P}(P_{1,1}, \dots, P_{4,4}) = \prod_{i,j=1,1}^{4,4} \mathbf{P}(P_{i,j}) = 0.2^n \times 0.8^{16-n}$$

for n pits.

دنیای اژدها

مشاهدات و پرسش‌ها

WUMPUS WORLD

We know the following facts:

$$b = \neg b_{1,1} \wedge b_{1,2} \wedge b_{2,1}$$

$$known = \neg p_{1,1} \wedge \neg p_{1,2} \wedge \neg p_{2,1}$$

1,4	2,4	3,4	4,4
1,3	2,3	3,3	4,3
1,2 B OK	2,2	3,2	4,2
1,1 OK	2,1 B OK	3,1	4,1

Query is $\mathbf{P}(P_{1,3}|known, b)$

Define $Unknown = P_{ij}$ s other than $P_{1,3}$ and $Known$

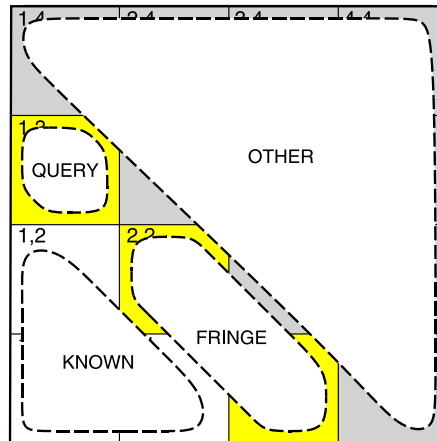
For inference by enumeration, we have

$$\mathbf{P}(P_{1,3}|known, b) = \alpha \sum_{unknown} \mathbf{P}(P_{1,3}, unknown, known, b)$$

Grows exponentially with number of squares!

استفاده از استقلال شرطی

دید پایه: مشاهدات از سایر خانه‌های پنهان مستقل شرطی هستند
با داشتن خانه‌های همسایه‌ی پنهان
$$\mathbf{P}(b|P_{1,3}, Known, Unknown) = \mathbf{P}(b|P_{1,3}, Known, Fringe)$$

باید پرسش را به گونه‌ای دستکاری کنیم که بتوان از این فرمول استفاده کرد.

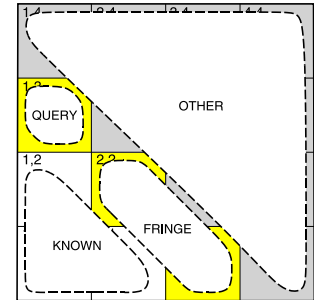
دنیای اژدها

استفاده از استقلال شرطی

WUMPUS WORLD

Define $Unknown = Fringe \cup Other$

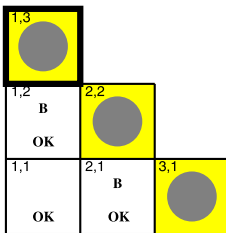
$$\mathbf{P}(b|P_{1,3}, Known, Unknown) = \mathbf{P}(b|P_{1,3}, Known, Fringe)$$

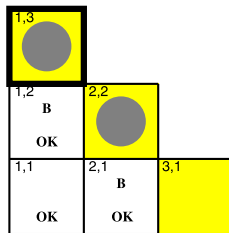
$$\begin{aligned}
 \mathbf{P}(P_{1,3}|known, b) &= \alpha \sum_{unknown} \mathbf{P}(P_{1,3}, unknown, known, b) \\
 &= \alpha \sum_{unknown} \mathbf{P}(b|P_{1,3}, known, unknown) \mathbf{P}(P_{1,3}, known, unknown) \\
 &= \alpha \sum_{fringe} \sum_{other} \mathbf{P}(b|known, P_{1,3}, fringe, other) \mathbf{P}(P_{1,3}, known, fringe, other) \\
 &= \alpha \sum_{fringe} \sum_{other} \mathbf{P}(b|known, P_{1,3}, fringe) \mathbf{P}(P_{1,3}, known, fringe, other) \\
 &= \alpha \sum_{fringe} \mathbf{P}(b|known, P_{1,3}, fringe) \sum_{other} \mathbf{P}(P_{1,3}, known, fringe, other) \\
 &= \alpha \sum_{fringe} \mathbf{P}(b|known, P_{1,3}, fringe) \sum_{other} \mathbf{P}(P_{1,3}) P(known) P(fringe) P(other) \\
 &= \alpha P(known) \mathbf{P}(P_{1,3}) \sum_{fringe} \mathbf{P}(b|known, P_{1,3}, fringe) P(fringe) \sum_{other} P(other) \\
 &= \alpha' \mathbf{P}(P_{1,3}) \sum_{fringe} \mathbf{P}(b|known, P_{1,3}, fringe) P(fringe)
 \end{aligned}$$

دنیای اژدها

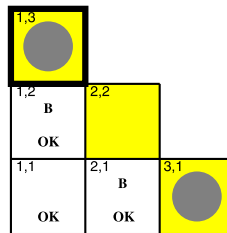
استفاده از استقلال شرطی

WUMPUS WORLD

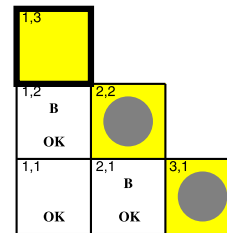
$$0.2 \times 0.2 = 0.04$$

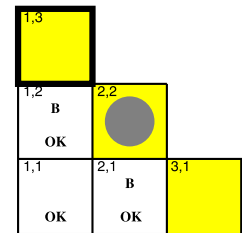
$$0.2 \times 0.8 = 0.16$$

$$0.8 \times 0.2 = 0.16$$

$$0.2 \times 0.2 = 0.04$$

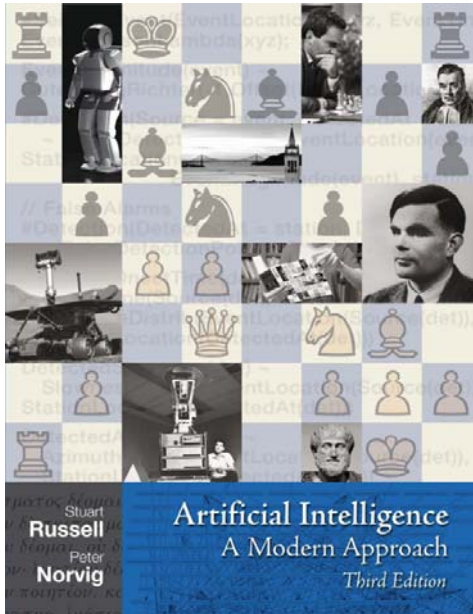
$$0.2 \times 0.8 = 0.16$$

$$\begin{aligned} P(P_{1,3} | \text{known}, b) &= \alpha' \langle 0.2(0.04 + 0.16 + 0.16), 0.8(0.04 + 0.16) \rangle \\ &\approx \langle 0.31, 0.69 \rangle \end{aligned}$$

$$P(P_{2,2} | \text{known}, b) \approx \langle 0.86, 0.14 \rangle$$

۷

منابع،
مطالعه،
تکلیف

Stuart Russell and Peter Norvig,
Artificial Intelligence: A Modern Approach,
 3rd Edition, Prentice Hall, 2010.

Chapter 13

13 QUANTIFYING UNCERTAINTY

In which we see how an agent can tame uncertainty with degrees of belief.

13.1 ACTING UNDER UNCERTAINTY

UNCERTAINTY

Agents may need to handle **uncertainty**, whether due to partial observability, nondeterminism, or a combination of the two. An agent may never know for certain what state it's in or where it will end up after a sequence of actions.

We have seen problem-solving agents (Chapter 4) and logical agents (Chapters 7 and 11) designed to handle uncertainty by keeping track of a **belief state**—a representation of the set of all possible world states that it might be in—and generating a contingency plan that handles every possible eventuality that its sensors may report during execution. Despite its many virtues, however, this approach has significant drawbacks when taken literally as a recipe for creating agent programs:

- When interpreting partial sensor information, a logical agent must consider *every logically possible* explanation for the observations, no matter how unlikely. This leads to impossible large and complex belief-state representations.
- A correct contingent plan that handles every eventuality can grow arbitrarily large and must consider arbitrarily unlikely contingencies.
- Sometimes there is no plan that is guaranteed to achieve the goal—yet the agent must act. It must have some way to compare the merits of plans that are not guaranteed.

Suppose, for example, that an automated taxi/automated has the goal of delivering a passenger to the airport on time. The agent forms a plan, A_{90} , that involves leaving home 90 minutes before the flight departs and driving at a reasonable speed. Even though the airport is only about 5 miles away, a logical taxi agent will not be able to conclude with certainty that “Plan A_{90} will get us to the airport in time.” Instead, it reaches the weaker conclusion “Plan A_{90} will get us to the airport in time, as long as the car doesn’t break down or run out of gas, and I don’t get into an accident, and there are no accidents on the bridge, and the plane doesn’t leave early, and no meteorite hits the car, and” None of these conditions can be